

غیرسیاسی‌سی نیز در معرض تهدید قرار می‌گیرند؛ مسئله‌ای که خود مقامات اسرائیلی اکنون از آن ابراز نگرانی می‌کنند.

پیام حادثه‌استرالیایباری نتانیاهاو وابنده‌روابط تل‌آویو-کانبرا

حادثه‌تیراندازی در سیدنی، صرف‌نظر از انگیزه دقیق عاملان آن، حامل چند پیام مهم برای اسرائیل و شخص بنیامین نتانیاهاست. نخست آنکه سیاست‌های جنگ‌محور و رادیکال، لزوماً به افزایش امنیت منجر نمی‌شوند، بلکه می‌توانند امنیتی را به شکلی غیرمستقیم و در عرصه جهانی تآویز تولید کنند. وقتی اسرائیل در غزه به‌گونه‌ای عمل می‌کند که بخش بزرگی از افکار عمومی جهان آنرا غیر قابل‌دفاع می‌دانند، هر پنه‌های این رویکرد فقط محدوده میدان جنگ‌نست.

دومین پیام، به‌وضعیت داخلی اسرائیل بازمی‌گردد. هم‌زمان با واکشش‌های تند تل‌آویو به حادثه‌استرالیایا، اعتراضات گسترده علیه‌دولت نتانیاهاودر داخل اسرائیل ادامه دارد. داده‌های نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که اکثریت اسرائیلی‌ها، شفاف‌های داخلی و خطر فروپاشی اجتماعی را بزرگ‌ترین تهدید موجودیتی می‌دانندو حتی آنرا بزرگ‌تر از تهدیدات خارجی قلمداد می‌کنند. این واقعیت نشان می‌دهد که جامعه‌اسرائیل بیش از آنکه نگران دشمنان بیرونی باشد، از پیامدهای سیاست‌های داخلی و خارجی دولت خودبیم دارد.

در چنین شرایطی، استفاده‌ابزاری از حادثه‌استرالیایا برای تغییر روایت جهانی، ممکن است در کوتاه‌مدت توجه رسانه‌ها را جلب کند، اما در بلندمدت نمی‌تواند بحران مشروعیت اسرائیل را حل و فصل کند. بسیاری از ناظران معتقدند که واکشش‌های تندنتانیاهاووزاری کابینه‌وی، بیش از آنکه ناشی از دغدغه‌امنیت یهودیان باشد، تلاشی برای انحراف افکار عمومی از شکست‌های سیاسی و اخلاقی اسرائیل پس از جنگ غزه‌است.

در مورد روابط اسرائیل و استرالیانیز، هر چنداحتمال تشدید تنش‌های لفظی و فشارهای دیپلماتیک وجود دارد، اما با توجه تعریف بنیادین روابط بعدی به نظر می‌رسد. استرالیایهمچنان یکی از شرکای سنتی غربی اسرائیل محسوب می‌شود و همکاری‌های امنیتی و اطلاعاتی میان دوطرف ادامه خواهدداشت. بااین حال، این حادثه می‌ان دو طرف را برای تل‌آویو باشد تا کانبرا را تحت فشار سیاسی بیشتری قرار دهد؛ به‌ویژه در موضوعاتی چون بهرسمیت شناختن فلسطین یا نحوه بر خورد با اعتراضات حامیان فلسطین.

در نهایت، حادثه‌بودنی بیش از هر چیز نشان داد که جنگ غزه، حتی هزاران کیلومتر دورتر، نه فقط در میدان نبرد، بلکه در عرصه روانی، اجتماعی و امنیتی جهان همچنان قربانی می‌گیرد. پیامی که شاید برای اسرائیل و نتانیاها نگران‌کننده باشد این است که ادامه این مسیر، نه تنها انزوای در مورد تلفات ناشی از آخرین حمله، بلکه امنیت همان مردمی را انیزر تهدید می‌کند که تل‌آویودفاع از آنها را دنبال می‌کند.

خبر

آغاز دور تازه حملات میان تایلند و کامبوج

منطقه‌ای از استان ساحلی ترات آغاز کرده‌اند. راتاناچایاپان به روزنامه تایلندی گفت: «این عملیات در ساعات اولیه صبح با درگیری‌های شدید آغاز شد که تحت اصول دفاع از خود طبق قوانین بین‌المللی و حفظ حاکمیت ملی انجام شد.» ارتش تایلند اعلام کرد که «با موفقیت منطقه را کنترل و باز پس گرفته و تمام نیروهای مخالف بیرون رانده‌است.» کانال تلویزیونی دولتی تایلندی پی‌بی‌اس نیز گزارش داد که ارتش این کشور پس از «بیرون راندن تمام نیروهای مخالف» در منطقه، «در چرم ملی تایلند را برافراشت.» شبکه خبری تی‌وی۳ موریتینگ نیز تایلند به نقل از ارتش اعلام کرد که از اوایل دیروز (یکشنبه)، «ارتش نیروی دریایی و نیروی هوایی این کشور به عملیات خود» در امتداد مرز ادامه می‌دهند. همچنین «درگیری‌های پراکنده‌ای» در چندین منطقه دیگر، از جمله در منطقه تاخوی سورین که در آن «تنش مستقیم و غیرمستقیم» و حملات پهبادی رخ داده است، گزارش شده است. هیچ گزارش فوری در مورد تلفات ناشی از آخرین حمله منتشر نشده‌و ارتش کامبوج هنوز در مورد آخرین درگیری‌ها طی امروز بی‌بیسی‌ای صادر نکرده‌است.

هشدار چین نسبت به احیای نظامی‌گری در جهان

صبح (۲۰۲۱) به وقت گرینویچ) به صدا در آمدند، رانندگان در مرکز شهر خودروهای خود را متوقف کردند و به‌طور هماهنگ بوق زدند و عابران پیاده نیز برای لحظه‌ای سکوت توقف کردند. ارتش ژاپن در سال ۹۲۷، نانجینگ، پایتخت وقت جمهوری چین را تصرف کرد. چین اعلام کرده است که بیش از ۳۰۰ هزار نفر توسط نیروهای ژاپنی کشته شده‌اند. اما ژاپن همچنان وقوع قتل عامی در آن مقیاس را انکار می‌کند، در حالی که بسیاری از کشورهای جهان مدت‌هاست وقوع آن را پذیرفته‌اند، با وجود اینکه آمار متفاوتی در مورد تعداد کشته‌شدگان وجود دارد. در سال ۲۰۱۵، یونسکو، سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد، اسناد چینی را که ادعاها مبنی بر «جنایات» ژاپنی‌ها در نانجینگ را تأیید می‌کرد در فهرست حافظه جهانی خود پذیرفت. این اقدام اعتراض توکیو را به همراه داشت.

شی تایفنگ، رئیس دپارتمان تشکیلات کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در مراسمی به مناسبت روز یادبود ملی که به افتخار قربانیان قتل عام نانجینگ در سال ۱۹۳۷ برگزار شد، نسبت به احیای نظامی‌گری هشدار داد. او در نانجینگ، پایتخت استان جیانگسو در شرق چین گفت: «هر گونه تلاشی برای احیای نظامی‌گری، به چالش کشیدن نظم بین‌المللی پس از جنگ با تضعیف صلح و ثبات جهانی محکوم به شکست است.» با وجود هوای

سرد، هزاران نفر با لباس‌های تیره در میدان عمومی تالار یادبود تجمع کردند. بنابر گزارش خبرگزاری شینهوا، شی در صحبت‌هایش بر لزوم ادامه روح بزرگ جنگ مقاومت، پیشرفت با عزم راسخ، تلاش برای ارتقای نوسازی و جوان‌سازی ملی چین و کمک بیشتر به آرمان صلح و پیشرفت بشریت تأکید کرد. در این مراسم به یاد قربانیان، آژیرها رس ساعت ۱۰۰۱

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲نشانی سایت: toseeirani.irتلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰ایمیل: toseee_irani@tosee.ir@tosee.irایستاگرام: toseee_irani@tosee.ir

تیراندازی در جشن حنوکا، نقطه تلاقی مشروعیت اسرائیل و امنیت یهودیان؛

خروجی افراط‌گرایی نتانیاهاو در خیابان‌های سیدنی

ده‌ها هزار غیر نظامی فلسطینی و تخریب گسترده زیرساخت‌های حیاتی انجامیدو حتی برخی از ساکنان آن ناپدید شده‌ندو یا در موج جابجایی اجباری قرار گرفته‌اند. اسرائیل با موجی بی‌سابقه از محکومیت‌های بین‌المللی مواجه شده‌است. بسیاری از دولت‌ها، نهادهای حقوق بشری و دانشگاه‌ها، اقدامات تل‌آویو را مصداق «صل کشی» و «جنایت جنگی» دانسته‌اند. در نتیجه، اعتراضات گسترده در حمایت از فلسطین در شهرهای بزرگ جهان شکل گرفت؛ اعتراضاتی که در بسیاری موارد به زعم مقامات اسرائیلی، مرز میان انتقاد از سیاست‌های کابینه تحت فرمان نتانیاهاو در اسرائیل و یهودستیزی را مخدوش کرده‌است.

از منظر سیاسی و اجتماعی، این وضعیت و اتفاقی که در اسرائیل رخ داد یک پیامدهم داشته و این پیام را مخابره کرد که اسرائیل دیگر قادر نیست به راحتی هر گونه انتقاد از عملکرد خود را با برچسب یهودستیزی خنثی کند. همین تغییر در افکار عمومی جهانی، خشم تل‌آویو را تشدید کرده و باعث شده هر حادثه خشونت‌آمیز علیه یهودیان در جهان، به سرعت در چارچوب «فرت جهانی علیه اسرائیل» تفسیر شود که بسیاری از احزاب چپ‌گرای اروپا و حتی ایالات متحده این موضع تل‌آویو را فراق‌رو به جلو قلمداد کردند و خواهر بررسی رفتار سیاسی- امنیتی اسرائیل شدند.

در این میان، نقش کابینه افراطی بنیامین نتانیاهاو

غزه، یهودستیزی و بحران روایت: چرا تل‌آویو خشمگین است؟

مقامات اسرائیلی از اسحاق هر تروگر رئیس‌جمهور و بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر گرفته تاوزرای تندرو کابینه، تقریباً به صورت هماهنگ، دولت اسرائیلیا را مسئول مستقیم این حادثه معرفی کردند. از نگاه تل‌آویو، آنچه در ساحل بوندی رخ داد، نه یک حادثه امنیتی منفرد، بلکه نتیجه «هم‌اشات دولت‌های غربی با یهودستیزی» و «عادی‌سازی نفرت علیه اسرائیل و یهودیان» است. این روایت، به‌طور مشخص تلاش دارد نندو و تحقیقات بر روی این برندها از سوی دستگاه‌های امنیتی ادامه دارد.

بر سطح رسمی، نخست‌وزیر اسرائیلیا باور را تأسف

عمیق، صحنه‌های رخ داده را «هولناک و دردناک» توصیف کرد و بر تداوم اقدامات امنیتی و امدادی تأکید داشت. هم‌زمان، موج محکومیت‌ها از سوی رهبران اروپا، بریتانیا، نیوزیلند و کشورهای اسکندیناوی، این حادثه را به‌عنوان یک اقدام نفرت‌انگیز ضد یهودی محکوم کرد و بر ضرورت مقابله جهانی با یهودستیزی تأکیدشد.

اما آنچه این حادثه را از سطح یک تراژدی امنیتی فراتر برد، واکنش کم‌سابقه و بسیار تند مقامات اسرائیل بوده و کشمی که بسیاری از ناظران آن را ناشانه‌ای از بحران عمیق تر اسرائیل در عصر به مشروعیت جهانی

دو طرف ادامه خواهد داشت

رامین یرتو

حمله مسلحانه به مراسم جشن حنوکای جامعه یهودیان در ساحل بوندی سیدنی، صرفاً یک حادثه امنیتی محدود در استرالیانپوذا؛ این رویداد به سرعت به مسئله‌ای بین‌المللی تبدیل شد که ابعاد سیاسی، اجتماعی و راهبردی آن فراتر از مرزهای این کشور گسترش یافت و از گوشه و کنار اسرائیل و جهان اظهارات تندو تیز سیاسی امنیتی را نمایان کرد. کشته و زخمی شدن ده‌ه‌نفر در یکی از نمادین‌ترین مناطق گردشگری استرالیایا، آن هم در جریان یک مراسم مذهبی، شوکی عمیق به افکار عمومی وارد کرد و بلافاصله موجی از واکنش‌ها را از سوی دولت‌ها، نهادهای بین‌المللی و به‌ویژه مقامات اسرائیل به دنبال داشت که بسیاری از تحلیلگران و ناظران بین‌المللی آنرا یک پرورنده چند بعدی و نه فقط امنیتی قلمداد کردند که ریشه آن در تل‌آویو و کابینه تحت رهبری نتانیاهاوست.

بر اساس گزارش‌های منتشر شده از سوی رسانه‌های استرالیایا، دولت ایالتی نیوساوت‌ولز و پلیس فدرال استرالیایا این حادثه را به‌عنوان یک «اقدام تروریستی احتمالی» تحت بررسی قرار دادند و هنوز هم ابعادی از آن پنهان است. گزارش‌ها از کشته‌شدن دست کم ۱۰ تا ۱۲ نفر و زخمی شدن ده‌ها تن دیگر در استرالیا و هم‌زمان عملیات امنیتی گسترده برای شناسایی عاملان، خنثی‌سازی تهدید بعب‌گذاری و کنترل شرایط در منطقه بوندی به اجرا در آمد. انتشار نام یکی از مهاجمان و محاصره محل سکونت او در سیدنی، نشان داد که ابعاد پرورنده فراتر از یک اقدام فردی ساده‌است، هر چند پلیس اسرائیلی تأکید کرد که انگیزه‌ها هنوز به‌طور قطعی مشخص نشده‌و تحقیقات بر روی این برندها از سوی دستگاه‌های امنیتی ادامه دارد.

بر سطح رسمی، نخست‌وزیر اسرائیلیا باور را تأسف عمیق، صحنه‌های رخ داده را «هولناک و دردناک» توصیف کرد و بر تداوم اقدامات امنیتی و امدادی تأکید داشت. هم‌زمان، موج محکومیت‌ها از سوی رهبران اروپا، بریتانیا، نیوزیلند و کشورهای اسکندیناوی، این حادثه را به‌عنوان یک اقدام نفرت‌انگیز ضد یهودی محکوم کرد و بر ضرورت مقابله جهانی با یهودستیزی تأکیدشد.

اما آنچه این حادثه را از سطح یک تراژدی امنیتی فراتر برد، واکنش کم‌سابقه و بسیار تند مقامات اسرائیل بوده و کشمی که بسیاری از ناظران آن را ناشانه‌ای از بحران عمیق تر اسرائیل در عصر به مشروعیت جهانی

دو طرف ادامه خواهد داشت

آماهه‌باش سراسری پایگاه‌های آمریکایی در سوریه

برخی منابع سوری از اعلام آماده‌باش در تمامی پایگاه‌های آمریکایی در خاک سوریه به دنبال حمله تدمر خبر دادند. این منابع در گفتگو با خبرگزاری «المعلومه» اظهار کردند: در پی عملیاتی که به تدمر شد، نیروهای آمریکایی مستقر در برخی پایگاه‌های داخل خاک سوریه به ویژه در حسکه،

دیرالزور و سایر مناطق به حال آماده‌باش در آمدند. منابع سوری یاد شده گفتند: نیروهای آمریکایی به شکل فرایند‌های نگران این هستند که حمله تدمر با آغاز حملات هماهنگ دیگری علیه اهداف نظامی آمریکا باشد به‌ویژه که این اهداف در مناطق مختلفی وجود داشته و ده‌ها خودروی

گشتی در خیابان‌ها و فضاهای امنیتی اطراف این پایگاه‌ها حضور دارند. آنها افزودند: مجاری حمله به تدمر نشان دهنده وجود گروه‌های مسلحی است که می‌توانند جبهه‌های درگیری را با نیروهای آمریکایی ایجاد کنند. این منابع در ادامه گفتند: یکی‌های آمریکاییه دلیل این است که گمان می‌رودعامل حمله از اعضای گروه‌های الجوه‌ای باشد که در شکل‌های امنیتی جدید حضور دارند و این امر تریدیهایی را برای واشنگتن ایجاد کرده‌و آن را به ادامه‌شدن نیروها جهت جلوگیری از هر گونه

این فرمانده پیشین ناتو همچنین ایجاد منطقه غیر نظامی در امتداد خط مقدم منطقه راهبردی و صنعتی دونباس را طبق ابتکار صلح آمریکا برای جنگ اوکراین «بتانی شرم او» میان پوتین و ترامپ خواند. او بیان کرد: «تنها نتیجه توافقی که کشور آن که منجر به تسلیم اوکراین و ایجاد چیزی موسوم به منطقه غیر نظامی می‌شود این خواهد بود که پوتین نیز هوای مسلح خود را بازسازی خواهد کرد و وقتی آماده شود، دوباره حمله خواهد کرد. روس‌ها با این کار جاده باز مستقیمی به کی‌یف خواهند داشت و از آن استفاده خواهند کرد.»

اظهارات این فرمانده پیشین ناتو در باره ابتکار واشنگتن برای صلح در اوکراین با توجه با این پیشینه مطرح شده است که مذاکرات آمریکا و اوکراین بر سر ابتکار واشنگتن برای صلح در جنگ اوکراین ادامه دارد. این طرح شامل چند بخش عمده است که حامیان اروپایی کی‌یف و برخی مقامات این کشور آن را «امتیازات و مذاکرات برای صلح» توصیف کرده‌اند. ابتکار صلح آمریکا شامل محدودسازی شمار ارتش اوکراین، ایجاد یک منطقه غیر نظامی در امتداد خط مقدم فعلی در منطقه مهم راهبردی و صنعتی دونباس، واگذاری برخی شهرهای تحت کنترل روسیه و صرف‌نظر کردن از خواسته اوکراین برای پوستن به ناتو بود.

میخایلو بودولیاک، مذاکره‌کننده اوکراینی روز جمعه به روزنامه لوموند گفت که «لودمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین با ارسال اصلاحیه این ابتکار به واشنگتن بخش بحث برانگیز ایجاد منطقه غیر نظامی در دونباس را پذیرفته‌است. روسیه همواره به رسمیت شناختن حاکمیت آن بر شهرهایی را که طی جنگ تحت کنترل مسکود آمده‌اند، همچنین خودداری از عضویت اوکراین در ناتو را بخش‌های کلیدی موافقت با هر گونه طرح صلح اعلام کرده‌است. روز گذشته پایگاه خبری آکسیوس گزارش داد که آمریکا اعلام آمادگی کرده‌است در صورتی که اوکراین با ارائه امتیازات سرزمینی به روسیه موافقت کند، تضمین‌هایی مشابه چارچوب‌های امنیتی ناتو و مورد تأیید کنگره این کشور به کی‌یف ارائه خواهد کرد تا از حملات آتی به آن جلوگیری شود.

رسانه انگلیسی نوشت: روسیه از زمان آغاز تهاجم تمام‌عیارش در فوریه ۲۰۲۲ در حالت جنگی به سر می‌برد و کارخانه‌هایش به تولید انبوه پهباد، موشک و گلوله توخانه مشغول هستند. گزارش اخیر موسسه کیبل نشان داد که مسکو ماهانه حدود ۱۵۰ تانک، ۵۵۰ خودروی زرهی نفربر، ۱۲۰ پهباد (لاست) و بیش از ۵۰۰ قیصه توخانه تولید می‌کند.

این در حالی است که انگلیس و متحدان اروپایی آن در تلاشند تا با تأمین جنگی پوتین برابری کنند. بر اساس گزارش موسسه کیبل، آلمان با نرخ‌های فعلی تدارکات حدود ۱۵ سال طول می‌کشد تا قابلیت‌های سال ۲۰۰۴ خود در هوایپیمای جنگی را احیا کند که این مدت درباره تانک‌ها حدود ۴۰ سال و درباره توپ‌های هویتزر حدود ۱۰۰ سال است. در مقابل، کرملین می‌تواند معادل کل زرادخانه آلمان را در کمی بیش از شش ماه تولید کند.

با ایلنا همراه شوید

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»